

[Formanden.]1) *Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 242 af 27. maj 1950 om forsvarrets ordning (centralstyrelsen, den kommandomæssige organisation m. v.).

2) *Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 336 af 16. juli 1948 om hjemmeværnets ordning.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forældelse af ydelser i henhold til eengangsskatteloven

Mødet hævet kl. 17³⁵.

61. møde.

Fredag den 25. januar kl. 13.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, for at han kan fremsætte de i går anmeldte lovforslag.

Alfred Jensen: På den kommunistiske gruppes vegne skal jeg fremsætte to lovforslag, der har til formål at fremme beskæftigelsen, nemlig *forslag til lov om ekstra støtte til boligbyggeri og forslag til lov om ændringer i lov nr. 436 af 19. november 1950 om ændringer i forbrugsafgiftslovene og toldloven.*

Under besættelsen, hvor folkene anspændte deres kræfter for at sønderslå fascismen, blev der stillet de jævne folkemasser en bedre og lettere fremtid i udsigt. Arbejdsløsheden skulle høre fortiden til, så at sige være gået i graven sammen med 30ernes forfejlede og utilstrækkelige politik. Arbejdsløsheden er imidlertid ikke blevet til en saga. Den har været og er en bitter realitet lige siden befrielsen i 1945; hvor meget man end roser sig af her i landet at kunne notere øget beskæftigelse, så har der dog til stadighed, vinter og sommer, stået en stor armé

af arbejdsløse på adskillige tusinde medborgere. De seneste måneder har imidlertid vist, at ledigheden er stigende, og stigende i foruroligende grad.

De officielle tal viser således, at der ved udgangen af oktober 1951 var 9 548 flere arbejdsløse end på samme tidspunkt i 1950, idet tallene var 34 809 for oktober 1950 og 44 357 ved udgangen af oktober 1951. Det er endda værre, hvis man tager november-tallene. Her viser det sig, at ledighedstallet ved udgangen af november 1951 var 26 084 højere end på tilsvarende tidspunkt året forud. Tallet var nemlig ved udgangen af november 1950 48 878 og ved udgangen af november 1951 74 962. Også tallene ved slutningen af december 1951 viser en temmelig stor stigning; idet ledighedstallet var 8 678 over, hvad det var ved udgangen af 1950. Der var nemlig ved slutningen af december 1950 128 673 arbejdsløse, medens der i december 1951 var 137 351.

Disse tal giver endda ikke det rette billede af den store stigning i ledigheden, som har fundet sted. En hel del fag arbejder på nedsat arbejdstid, har indført det, man kalder arbejdsfordeling — jeg vil hellere sige arbejdsløshedsfordeling, for det er jo det, det drejer sig om. Selvom en sådan handling er udtryk for solidaritet og hjælpsomhed, ændrer den jo ikke ved det faktum, at ledigheden er stigende, og at der er større ledighed, end de officielle arbejdsløshedstal angiver.

Statistisk departement har beregnet denne ekstra ledighed ved nedsættelsen af arbejdstiden ved udgangen af oktober måned til at være 1 275 og ved udgangen af november måned til at være 1 527. Jeg har ikke tal af nyere dato, men det viser sig, når man tager de officielle arbejdsløshedstal og tallene for dem, der er under arbejdsfordeling, at der er en stigning i arbejdsløsheden, som betyder, at der er 10 000—20 000 flere, der er stødt ud i arbejdsløshedens nød og elendighed ved udgangen af 1951, end der var på tilsvarende tidspunkt året forud.

Jeg tror ikke, at den, der ikke selv har erfaret arbejdsløshedens forbandelse, med de økonomiske kvaler og de sjælelige lidelser det medfører, egentlig fatter, hvilken sum af fortvivelse og elendighed disse tal dækker over. Altfor mange er tilbøjelige til at betragte arbejdsløsheden som et materielt, et statistisk problem, hvor der ikke står menneskeskæbner bag. Såfremt det ikke var sådan, ville man vel ikke med sindsro tale om det hensigtsmæssige, ja, næsten glædelige i, at der står en stor arbejderreserve, som kan tjene til at regulere lønninger og